

דברי העורכת הראשית

קוראים נכבדים

אני שמחה וגאה לפרסם את הגליון השני מכתב העת המדעי המקוון "מיגדר ושלום" גליון זה תחת הכותרת מאלימות ועד לרצח של נשים.

בגליון חמשה מאמרים שונים לחוקרות וחוקרים שונים חלק מהמאמרים מתייחס לרצח נשים וחלק לאלימות כלפי נשים:

המאמר הראשון "מעבר לשיגעון דרכי התנגדות של נשים מוכות מוסלמיות לאלימות במשפחה המורחבת" חיברו אותו פרופ' ברנדה גייגר וגב' ליאן עיסא, והוא בנוי על מחקר איכותני המאמץ את 'ניתוח הכוח' של פוקו מלמטה למעלה כדי לבחון את אסטרטגיות ההתנגדות של עשר נשים מוסלמיות לבידוד, השתקה והתעללות במשפחה המורחבת עד שבריאיון הנפשית נפגעת. ניתוח תוכן הראיונות חושף את נקודות ההתנגדות הסמויות והגלויות של נשים לאלימות כלפיהן.

המאמר השני "רצח על רקע "חילול כבוד המשפחה" בחברה הבדואית הערבית בישראל הוא פרי חברו של ד"ר ח'אלד יוסף סואעד. מאמר זה עוסק בתופעת הרצח על רקע "חילול כבוד המשפחה" בחברה הבדוית בישראל, ומנסה להבין את מרכיביה, את ערכי התרבות המניעים אותה, את המחויבות הקבוצתית, המשפחתית והשבטית שמגבילה את רצונו של הפרט, ודוחפת אותו לבצע רצח, לעתים אף בניגוד לרצונו.

המאמר השלישי: **מבט רב שנתי על אלימות במשפחה כלפי נשים ורצח נשים בישראל בשנת פרוץ משבר הקורונה, לפניה ואחריה**, הינו פרי מחקרן של שתי החוקרות ד"ר לימור יהודה וד"ר עירית עין-טל. הינו מחקר אמפירי תיאורי בנושא רצח נשים ואלימות כלפי נשים בידי בן-זוגן בישראל, במהלך שנת 2020, השנה הראשונה לפרוץ משבר מגפת הקורונה, בהשוואה לשנים קודמות ושנים עוקבות.

המאמר הרביעי: **רצח נשים ערביות בישראל-דעותיהם של סטודנטים ערבים** הינו פרי מחקרה של ד"ר ג'נאן פלאח והוא אחד המאמרים מתוך סדרת מאמרים שחיברה החוקרת בנשוא רצח נשים במאמר זה ההתייחסות היא לנושא דעותיהם של סטודנטים ערבים ישראלים לגבי רצח נשים על רקע מה שנקרא כבוד המשפחה.

המאמר החמישי **שוברים את השתיקה והאשמה: חסמים ומענים בהתמודדות עם תקיפות מיניות במוסדות דת בקהילות יהודיות** שחברה אותו החוקרת דר' באטריס קוסקס-וליאימס

והוא דן בשתיקה העוטפת את תופעת התקיפות המיניות בקהילות דתיות עד עצם יום זה, כאשר מוסדות הדת לעתים מעדיפים להגן על התוקפים תוך השתקת קולות הנפגעים והנפגעות. מטרת המאמר היא לחשוף את השורשים המקראיים, הדתיים והמוסדיים לשתיקה זו ולבדוק את המענים המשפטיים והלא משפטיים לטפל בתופעה.

בנוסף מצורפת ביקורת קצרה של ספרה של אושרת כהן "איז'ה דה אורו" (בלדינו: ילדה של זהב)

שהוא רומן אוטוביוגרפי מרתק המגולל את קורותיה של משפחה יהודית אמידה במצריים
באמצע שנות ה-20. שזור בהיסטוריה של קהילת יהודי מצריים ויהדות סלוניקי.
מקווה שתמצאו תועלת והנאה בקריאת המאמרים החשובים המתפרסמים בגליון זה

בברכה

ד"ר ג'נאן פלאח עורכת ראשית לכתב עת